

Catalunya, una democràcia segrestada

Dg, 8/08/2010 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

Sembla que el 24 d'octubre ens tornaran a cridar a votar. Periòdicament votem, si, però la democràcia catalana està segrestada pels partits polítics. Cap de les promeses fetes en aquesta direcció (lleï electoral, finançament dels partits...) s'ha acomplert, ni hi ha cap signe de que els partits parlamentaris vulguin encarar aquestes qüestions més enllà de les mútues crítiques carregades d'hipocresia i cinisme.

Ep! Els partits polítics són necessaris i gairebé consubstancials a una democràcia, però això no treu que hi hagi sistemes com el català on aquests han portat a la hipertròfia del sistema. Vull destacar tres dèficits greus de l'actual sistema.

Votem sigles, però el parlament el constitueixen persones

A què o a qui votarem el 24 d'octubre? Els votants del PSC, per exemple, sabran si amb els seu vot estan elegint crosta espanyolista de Joan Ferran, abanderament zapaterista de Chacon, catalanisme suau de Castells o el *qui dia passa any empeny* de Montilla? Se'n recorden de quan Zaragoza, el seu secretari d'organització, es vantava que el PSC era capaç de guanyar eleccions tot i presentant *un sofà* de candidat?

Però anàloga incertesa pot tenir el votant de CiU. Vota el *jo no soc independentista* de Duran o vota el Dret a decidir sense límits de Mas? Potser els partits més petits són més compactes en les seves expressions, però en aquests casos sovint ni en sabem res dels candidats!

Calen 135 diputats quan els que decideixen són els cinc o sis caps dels grups parlamentaris? Tret, això si, de moments anecdòtics, com ara amb els toros, en els que apareix la llibertat de vot dels diputats.

Una presidència que es fa als despatxos i no a les urnes

És legal perquè les lleis així ho estableixen, però això no treu que sigui un bon model de democràcia que la presidència d'un país (i no només la presidència d'un govern!) es decideixi en els despatxos i no pas a les urnes. Que les aliances de derrotats electorals triïn el president (o l'alcalde) fa poc bé a l'acostament del poder al poble.

Ho hem viscut a la legislatura que acabem i es viu a molts ajuntaments (ho fa uns i els altres). Un mal model.

Un model de finançament dels partits que alena la corrupció

En la major part de casos de corrupció pública airejats, a banda d'enriquiments personals, plana també el finançament irregular dels partits polítics. Debilitat humana, si, però també un sistema ineficaç que de tant polit i restringit aboca els partits a cercar altres vies.

Per amanir-ho, de tant en tant s'organitzen cerimònies expiatòries, com la comissió

d'investigació del cas Palau tancada aquest dies, que són orgies de cinisme, d'acusacions creuades i de conclusions absurdes.

Sobre conclusions absurdes una mostra: decidir que no es podran rebre donacions d'empreses que treballin per l'administració. Amb la gegantina administració i administracions que mantenim, ben desenvolupades i ramificades en tota mena d'organismes i entitats, algú coneix alguna empresa que mai hagi treballat d'una manera o altre per a l'administració o per als polítics que la governen?

Caldrà anar a votar el dia 24 o quan ens cridin, però de regeneració democràtica quan en parlarem?